

Sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi

Podpora celé rodiny a její aktivizace v tíživé životní situaci, jako jsou např. potíže v rámci duševního zdraví, ztráta bydlení, obtíže s hospodařením či zadlužením, výchovné a vzdělávací obtíže a jiné.

☎ Matka hledající pomoc

„Volala mi paní učitelka, že agresivní výbuchy vzteku syna jsou už nezvladatelné a dala mi na vás kontakt. Syn byl vždy více vzteklý, ale poslední dobou se to zhoršuje. Ve škole podle paní učitelky bouchá do stolu, je drzý a odmítá spolupracovat. Zkoušeli jsme všechno, nic nefunguje.“

Do domácnosti přijela sociální pracovníce s psychologkou, aby pomohly rodičům i jejich synovi rozpoznávat varovné signály přicházejícího vzteku. Společně nacvičovali techniky, jak vztek popsat a pochopit a tím ho dostat pod kontrolu. Spolupráce v rodině probíhala celkem 12 měsíců. Po prvních 3 měsících práce v rodině byla zapojena škola a pedagogicko-psychologická poradna. V polovině spolupráce proběhl TOD – Tým okolo dítěte, kde si společně rodiče, škola a poradna nastavili jednotný přístup k řešení výbuchu vzteku a další preventivní opatření, což vedlo ke zmírnění četnosti afektů.

☎ Znepokojená matka dospívající dcery

„Dobrý den, nedávno jsem u dcery objevila rány po sebepoškozování, dcera se mi k tomu přiznala, ale nechce o tom moc mluvit. Už nějakou dobu pozoruji, že se více a více stahuje do sebe a není tak veselá jako dříve, nikdy s ní nebyly problémy. Dcera má 17 let.“

Sociální pracovníce přijíždí do rodiny i s paní psychologkou cca každé 3 týdny po dobu 6 měsíců. Soc. pracovníce během hovorů s matkou zjišťuje situaci v rodině a změny v chování dcery, psychologka s dcerou mluví o příčinách, které k sebepoškozování vedou a postupně probírají možnosti zvládacích technik. Dcera se učí lépe s matkou komunikovat a nebojí se říkat si o pomoc. Matka reaguje adekvátně k situaci, učí se dceru více oceňovat a plánují společně strávený čas. Je zprostředkován kontakt na odborníky (terapeut, psychiatr).

☎ Otec, který si neví rady

„Nevím si rady, naše dcera už nějakou dobu nedokáže odejít ráno do školy. Ráno vstane, do školy se nachystá, ale když si má dát bundu a boty, tak nemůže a nedokáže z domu odejít. Už jsme zkoušeli s ní do školy jít, často nám ze školy volá, abychom pro ni přišli, ve škole už s tím je problém, můžete nám pomoci?“

Sociální pracovníce s psychologkou přijíždějí do rodiny. Psychologka přináší pro dítě tipy, jak strach ve škole lépe zvládat. Dcera se postupně učí techniky mindfulness, provádí dechové a relaxační cvičení. Rodiče jsou edukováni, jak pomoci dceři úzkosti překonávat. Po intenzivní spolupráci trvající 3 měsíce, kdy schůzky probíhaly 1x za 14 dní, se daří obnovit pravidelnou školní docházku. Rodina byla přesměrována na dětského psychiatra, který předepsal dceři medikaci a rodina chodí na pravidelné kontroly, intenzita schůzek se službou se rozvolnila.

@ Matka v náročné životní situaci

„Nevím si rady s dcerou, která má 14 let, je v osmičce. V posledním půl roce se zhoršila ve škole, má čtverky. Doma se mnou skoro nemluví, nepomáhá mi. Navíc nemáme moc peněz, mám dluhy po bývalém manželovi. Můžete mi pomoci?“

Do rodiny přijíždí sociální pracovníce a pracuje s oběma na vzájemném pochopení a stabilizaci finanční situace. Setkání probíhají 1x za 14 dní po dobu 9 měsíců a jsou doplňovány doprovody na úřady a do dluhové poradny. Pracovnice využívá trénink komunikačních dovedností. Dceři je poskytována podpora za účelem vyrovnání se s rozvodem rodičů. Po třech měsících se daří dodržovat nastavená pravidla v domácnosti a matka více dohlíží na přípravu do školy. Zároveň je matka edukována v tom, jak zlepšit a stabilizovat finanční situaci díky nácviku hospodaření s financemi a využívá služeb dluhové poradny.

@ Rodiče hledající cestu k synovi

„Čtrnáctiletý syn neustále utíká z domu ve chvíli, když ho opravdu nehledáme. Často nám také lže, vymýšlí si, kde zrovna venku je, lže i o škole. Už je toho na nás moc. Potřebovali bychom vidět nějaké východisko.“

Do rodiny dorazila sociální pracovníce a psychologka SAS PKC. Pracovnice společně hovořily s rodinou o tom, kdy nastala změna a jaký je běžný chod rodiny. S rodiči je probíráno, jak se synem komunikovat, a jak s ním mluvit o důsledcích nevhodného chování. Na setkáních, která probíhala 1x za 3 týdny, docházelo k nastavení pravidel doma a času tráveného venku. Bylo pracováno i na obnově důvěry mezi členy rodiny. Po půlroční spolupráci se syn už tak často neuchyluje k útěkům, lžím. Rodičům se podařilo na doporučení sociální pracovníce navázat spolupráci se Střediskem výchovné péče.

